

डिम्बक 1) m. f. = डिम्ब 1. ÇANDAR. im ÇKDr. *Knabe* im Prākrit ÇĀK. Ca. 153, 8. — 2) m. N. pr. eines Heerführers des Ġarāsaṃdhā, jüngerer Bruders des Hāṃsa und Sohnes des Brahmādatta, MBh. 2, 576. 601. 605. HARIY. 13379. 15404. fgg. LIA. I, 608.

डिम्बचक्र (डिम्ब+चक्र) n. Bez. eines mystischen Kreises SVARODAJA im ÇKDr.

डी, डैयते und डैयते (NĀIGH. 2, 14 = गतिकर्मन् Dhātup. 22, 72. 26, 26. nimmt einen Bindevocal an Kār. 1 aus Siddh. K. zu P. 7, 2, 10. Vop. 8, 60. डिडे P. 8, 4, 54, Sch. अडयिष्ट Vop. 8, 119. डीन P. 7, 2, 14; vgl. 8, 2, 45, Sch. Vop. 26, 107. *flogen* Dhātup. तं कथंचिदपत्तं उपमानं नभस्थं पुरुषो ऽवधीत् P. 8, 4, 59, Sch. — Vgl. डीन und दी.

— अति *schnell fliegen oder hinüberfliegen*; davon अतिडीन n. nom. act. MBh. 8, 1900.

— अति *hinzufliegen*; davon अतिडीन n. nom. act. MBh. 8, 1900, v. l. im ÇKDr. u. डीन.

— अत *herabfliegen*; davon अतडीन n. nom. act. MBh. 8, 1899. 1901.

— उद् *auffliegen*: उडुयमान Hir. 38, 10. उडुय पाण्डा. 106, 1. II, 9.

सर्वे: — उडुयताम् Hir. 14, 8. उडुना: पत्तिणः काले वृत्तेभ्य इव MBh. 7, 776. 1, 1390. उडुन (s. auch bes.) n. nom. act. 8, 1899. 1901. — Vgl. उडुयन, उडुयन. — caus. *aufscheuchen*: उडुयित (उडुयित?) ÇĀT. 10, 91; vgl. 88.

— प्रोद् *auf- und davonfliegen*: प्रोडुय MRĀĪH. 84, 22, v. l. प्रोडुनिनाङ्गात्तविकृग् MBh. 9, 2703. प्रोडुनिं खगं दृष्ट्वा R. 4, 63, 25. RĪĠA-TAR. 8, 476.

— नि *herabfliegen*; davon निडीन n. nom. act. MBh. 8, 1899.

— परा *wegfliegen*; davon पराडीन n. nom. act. MBh. 8, 1900.

— परि *herumfliegen*; davon परिडीन n. nom. act. MBh. 8, 1900. परिडीनक n. ebend.

— प्र *auffliegen*: प्रडीनोङ्गात्तविकृग् R. 6, 83, 26. क्से: प्रडीनैरिव MRĀĪH. 76, 18. प्रडीन n. nom. act. AK. 2, 5, 37. H. 1318. MBh. 8, 1899. 1901.

— वि *auseinanderfliegen*; davon विडीन n. nom. act. MBh. 8, 1900. विडीनक 1901. — Vgl. अविडीन.

— सम् *zusammenfliegen*; davon संडीन n. nom. act. AK. 2, 5, 37. H. 1318. MBh. 8, 1899. 1901.

— अतसम् *zusammen herabfliegen*; davon अतसंडीन n. nom. act. MBh. 8, 1901, v. l. im ÇKDr. u. डीन.

डैतर (wohl von डी) adj. *rasch aufeinanderfolgend*: तस्मादिमा अत्रा अत्रा डैतरा अक्रममाणा इव यत्ति ÇĀT. Br. 4, 5, 5, 5.

डीन (von डी) n. *Flug* MBh. 8, 1899. तिर्यगडीनगतानि ebend. खडीन

und मकाडीन 1900. डीनडीनक und पुनडीन *verschiedene Arten des Fluges* ebend.

डीश s. उडुश.

डुडुम m. = डुडुम *eine Art Eidechse* LOIS. zu AK. 1, 2, 4, 6. MRĀĪH. 50, 18, v. l.; andere Autoritäten डुडुम.

डुडु f. = डुडुम TRĪK. 1, 2, 2.

डुडुम m. *Amphibäne, eine Eidechsenart ohne Füße* AK. 1, 2, 4, 6. H. 1303, v. l. MBh. 1, 984. fgg. डुडुभानकिग्धेन न त्वं किंसितुमर्कसि 989. डुडुभेषु प्रकथं कुद्वा यूयमकीन्प्रति KATHĀS. 14, 74. 88. विभिन्नै चाकि-डुडुभौ । अक्यः सविषाः सर्वे निर्विषा डुडुभाः 84.

डुडुल m. *eine kleine Eulenart* RĪĠAN. im ÇKDr.

डुडुक m. = डाकुक WILS.

डुडु s. गो०.

डुल gaṇa बलादि zu P. 4, 2, 80.

डुलि f. = डुलि, कमठी SĪRAS. zu AK. 1, 2, 2, 24. ÇKDr.

डुलिका f. *ein der Bachstelze ähnlich sehender Vogel* ĠĀTĀDH. im ÇKDr.

डुली f. *eine best. Gemüsepflanze*, = चिखी RĪĠAN. im ÇKDr.

डुल्यं von डुल gaṇa बलादि zu P. 4, 2, 80.

डोड 1) s. नुपडोडमुष्टि. — 2) f. ई *ein best. Strauch* (जीवन्तो, जीवनी, शाकश्रेष्ठा, सुखालुका, बडुवल्ली, दीर्घपत्ता, मूलमपत्ता) RĪĠAN. im ÇKDr.

डोम m. = डोम्ब 1. MATSĀSĪKĀTĀNTRA im ÇKDr.

डोम्ब m. 1) *ein Mann niedriger Kaste, der sich mit Gesang und Musik abgiebt*, RĪĠA-TAR. 8, 358. 358. 395. 6, 69. 84. 182. KATHĀS. 13, 96. fgg. SCHIEFFNER, Lebensb. 328 (98). Vgl. Dom, Domgā und Domba bei WILSON, A Gloss. of jud. and rev. terms. BROCKHAUS vermuthet, dass der Name der Zigeuner in ihrer Sprache, nämlich Rom, damit zusammenhänge; vgl. POTT's Zigeuner I, 42. — 2) N. pr. eines Mannes RĪĠA-TAR. 7, 1070. 1136.

डोर n. *ein an der Hand u. s. w. befestigter Strick, Schnur*, = रुस्तादिबन्धनसूत्र ÇKDr. को ऽनत्त इत्युदीर्यथ धृत्वा तत्कारपञ्चवम् । रुस्तादि-कृष्य तडोरं तिसवान्पावकस्योपरि ॥ ANANTAVĀTAKATHĀ im BHAVIṢĪA-P. ÇKDr. Auch डोरक n.: चतुर्दशप्रन्थियुक्तं कुङ्कुमाक्तं मुडोरकम् । त्रियथ पु-रुषश्चैव बध्नीयाद्दामदन्तिषो ॥ ebend.

डोरडी f. *eine Art Solanum* (वृक्षी) RĪĠAN. im ÇKDr.

डोडुभ (von डुडुभ) adj.: रूप *die Gestalt einer Amphibäne* MBh. 1, 1006.

डुल् (vgl. डुल्) caus. mit अ (अडाडुलपति) *mischen* Schol. zu KĪTJ. Çā. 5, 8, 18. 6, 8, 12. 10, 4, 7. 16, 3, 20; vgl. अडाडुलन p. 509, ult. 518, 14.

ढ

ढ m. 1) *Laut* (wohl ein best. *Laut*) EKĀKSHARAK. im ÇKDr. — 2) *eine grosse Trommel* (ढक्का). — 3) *Hund*. — 4) *Hundeschwanz* MED. dh. 1. — 5) = निर्गुणा *eigenschaftlos* EKĀKSHARAK. im ÇKDr. *Schlange* WILS. nach ders. Aut.

III. Theil.

ढक्का 1) m. a) *viell. ein Gebäude, eine Anstalt eigenthümlicher Art* RĪĠA-TAR. 3, 227. 5, 39. 305. — b) N. pr. einer Gegend (vulg. ढाका) BHŪ-*nirp.* im ÇKDr. ढक्कादेशीय, ञभाषा Schol. zu MRĀĪH. bei STENZLER p. V. Vgl. ढक्का, ढक्कादेश. — 2) f. अ a) *eine grosse Trommel, Pauke* AK. 1, 1,

12*